

STOPÁŽ	SEZNAM TÉMAT	TEXTOVÁ PODOBA
<p>0:00 – 0:16</p> <p>00:48 – 1:54</p> <p>2:08 – 2:43</p> <p>4:18 – 4:23</p> <p>5:15 – 5:50</p> <p>6:01 – 6:24</p> <p>6:58 – 7:02</p>	<p>Začátek videa</p> <p>Anna:</p> <p>Záběr na pamětníka</p> <p>Julie:</p> <p>Záběr na pamětníka</p>	<p>Jindřiška Švajdová – učitelkou v době komunismu</p> <p>Paní Jindřiška Švajdová se narodila jako jedináček v Lužicích u Hodonína. První zkušenost s komunistickým režimem zažila v době, kdy se hlásila na střední školu.</p> <p>Když se blížil ten okamžik (když jsme měli vylézt ze školního hnízda), tak jsme si dávali přihlášky. A protože moji rodiče nebyli straníci, maminka chodila do kostela, tatínek byl sice dělník, ale já jsem měla ten posudek od nich asi všelijaký. Maminka mi řekla, napiš si tam švadlenu, protože moje maminka byla švadlena, protože kam ty se dostaneš, když nemáš takový dobrý posudek. A když jsem to potom dala mojí paní učitelce, my jsme tenkrát museli říkat soudružka učitelka, tak ona si mě zavolala za dveře a řekla: „Co blázníš, na švadlenu? Tam si napiš do Kroměříže na učitelku.“ No tak jsme si i s kamarádkou tam napsali Kroměříž. Absolvovali jsme přijímací zkoušky, ty dopadly dobře. A potom, když se rozhodlo, že půjdu do Kroměříže, tak se velice všichni ti straníci na naší ulici divili, jak jsem se tam mohla dostat. Koho jsme prý podplatili a jak je možné, že jsem se dostala do Kroměříže.</p> <p>Od učitele se očekávalo, že budou žáky vychovávat ke komunistické ideologii. Často tak byli pod dohledem.</p> <p>To víte, že jsem byla pod dohledem. Každý učitel byl tenkrát pod dohledem, co řekl. Protože tenkrát učitelé museli být v prvé řadě straníci a teprve potom učitelé. Já jsem to brala opačně, že napřed učit a něco dokázat, a ve straně jsem nikdy nebyla, to jsem zvládla. Ještě taková perlička. My jsme se s mými kamarádkami na Mikuláše oblékli za anděly a za Mikuláše. Samozřejmě to na mě požalovali na okrese. A tak si mě předvolali, že se to nehodí, aby učitel chodil za Mikuláše. A pořád jsem byla pod nějakým dohledem.</p>

<p>2:46 – 2:58 (?)</p> <p>11:43 – 12:02</p> <p>12:18 – 12:30</p> <p>13:01 – 13:25</p>	<p>Nikol:</p> <p>Záběr na pamětníka</p>	<p>Komunistická strana hledala způsoby, jak působit na mládež. K tomuto účelu měl sloužit i pionýr. S pionýrem měla zkušenosti i paní Švajdová.</p> <p>No, to bylo těžké, víte ty děcka do toho pionýra přilákat. My jsme jich měli vést k té komunistické výchově. A my jsme měli jiné přesvědčení, co já jsem měla v srdci. A já jsem jich měla přesvědčovat, aby vnímali ty komunisty jinak, když doma měli jinou výchovu. Tam se to, přelo prostě toto. Takže to byla těžká situace po této stránce. Tam jsme byli také sledováni, co řekneme nebo co vyvedeme. A kdejaký politický prohřešek se hlásil na okres.</p>
<p>11:04 – 11:42</p>	<p>Karolína:</p> <p>Záběr na pamětníka</p>	<p>Když paní Švajdová zažívala těžké chvíle, vzpomněla si na to, co ji radila maminka.</p> <p>Když mě ti „komouši“ ledakdy pronásledovali s ledasčím, tak maminka mi řekla: „to, co máš v srdci, to ti nikdo nesebere. Tak drž se většinou při zemi a nemysli si na takové výšky, protože většinou se velice rychle spadne z těch výšek.“ Tak těchto hesel se držím. Že slunko nesvíjí jenom pro mě a že to, co mám v srdci, to mě nikdo nemůže sebrat.</p>